

[Hans Toft.]

rer forøgede udgifter. Jeg har indtryk af gennem den udtalelse, som er forelagt fra ledelsen af børne- og ungdomsforsorgen, at når man ikke kan påtage sig denne opgave med de 15-18-årige, bygger det bl. a. på, at man ikke har de tilstrækkelige ressourcer til det. Hvis man fra regeringens side vil pålægge børne- og ungdomsforsorgen denne opgave, vil det i hvert fald medføre forøgede udgifter, og derfor må vi også tage det ind i vores overvejelser under udvalgsarbejdet.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Når jeg siger, at spørgsmålet har været drøftet på et ministermøde, betyder det jo ikke, at vi dér har drøftet de økonomiske konsekvenser, men som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, regner man ikke med, at loven vil have økonomiske konsekvenser. Andet kan jeg ikke sige.

Hvad der bliver resultatet, når loven bliver sat i kraft, kan jeg ikke helt overskue i dag, men man har jo tidligere haft mulighed for at gennemføre etableringen og den bevillingmæssige ordning af hjemmel til nye institutioner til den slags formål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret [af Ellen Strange Petersen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 144) findes i tillæg A. sp. 3165), fremsættelsen i tidenden sp. 2260).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Det foreliggende lovforslag er, som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, i det væ-

sentlige identisk med det forslag, der blev fremsat i en betænkning fra 1970 vedrørende familiens og børnenes tilpasning, afgivet af det nedsatte udvalg vedrørende kvinders deltagelse i det offentlige liv.

Allerede i 1968 var man imidlertid inde på de samme tanker, idet de blev diskuteret i forbindelse med de ændringer, der senere er gennemført i dansk indfødsretslovgivning. I den af folketingets indfødsretsudvalg afgivne betænkning fastslås det imidlertid, at spørgsmålet i overensstemmelse med hidtidig tradition inden for statsborgerrettens område bør løses på fællesnordisk plan. Jeg kan herom henviser til Folketingstidende 1968-69, tillæg B., sp. 295-296, og i øvrigt til den forhandling, der fulgte derefter i folketinget.

Skridt hertil blev allerede taget i december samme år, hvor der for Nordisk Råd blev indbragt et medlemsforslag, hvorefter rådet bl. a. skulle anbefale regeringerne at gennemføre sådanne ændringer i statsborgerretslovgivningen, at børn, der er født i ægteskab mellem en udenlandsk mand og en kvinde, som er statsborger i et nordisk land, ved fødslen kan erhverve moderens statsborgerret.

Efter at spørgsmålet havde været gjort til genstand for undersøgelser, bl. a. i Nordisk Råds juridiske udvalg, vedtog Nordisk Råd i februar 1970 følgende rekommandation: Nordisk Råd anbefaler regeringerne at undersøge, om der ved afgørelsen af statsborgerskab i videregående omfang kan tages hensyn til princippet om barnets interesse, og således at spørgsmålet eventuelt senere kan aktualiseres på internationalt plan.

Til at behandle denne rekommandation blev der nedsat en fællesnordisk arbejdsgruppe på tjenestemandsniveau med Finland som koordinerende land. Arbejdsgruppen er i færd med at indsamle materiale til vurdering af barnets interesse i at opnå moderens statsborgerret og hermed forbundne ulemper i form af dobbelt statsborgerret. Jeg vil gerne her indskyde, at Danmark netop har tiltrådt en konvention vedtaget af Europarådet, hvorefter vi har pligt til så vidt muligt at undgå, at der opstår tilfælde af dobbelt statsborgerret.

Jeg er klar over, at det foreliggende lovforslag ikke udelukkende er båret af hensyn til barnets interesser, men tillige af ønsk-